

VERTELLINGEN VAN ZUSTER BERNADETTE

Lourdes, oktober 2009

Op eigen verantwoording mag alles hieruit gebruikt, geciteerd, overgenomen en gekopieerd worden.

Voor info: mariandieterman@hotmail.com

1.

In de afgelopen eeuwen is wat ik in de wereld heb gezet over de aarde verspreid en hier gaat het niet om de bekendheid en roem. De devotie, de liefde die ik van Maria ontving waren simpele zaken waar het uiteindelijk om draait in het leven op aarde.

In mijn leven als arm opgroeiend kind was die devotie er helemaal en deze is in elk mens latent aanwezig. Het leven vraagt voor de mensen om andere talenten, iedereen kan niet zoals ik indertijd in deze devotie leven. Daarvoor kreeg ik de onvoorwaardelijke liefde van Maria om dit te kunnen doen, maar daardoor werd het leven niet gemakkelijk. Met haar onvoorwaardelijke liefde en ondersteuning kon ik het volbrengen, tegen alle vastgeroeste denkbeelden in mijn Maria- belevingen openbaar maken. Het was hetzelfde als de profeten eerder deden, maar deze wijsheid werd door de mensen niet meer opgepakt. Mijn simpelheid kon hen ontroeren als een fantasie die eerst met ontroering werd gezien, maar later toen het diepere dingen raakte werd afgewezen. Gelukkig kon ik dat allemaal niet begrijpen en overzien, maar wist van binnenuit wat mij te doen stond. Bij twijfel stond Maria mij altijd bij en kon ik door de verschijningen zelf ook weer gesterkt worden. Mijn devotie als onschuldig, simpel kind was zoals de Heilige Kerk het voorstond, oprecht en zonder enig eigenbelang. Dit bracht een diepe schok in de gevestigde orde teweeg dat een kind als ik zomaar de hoogste kennis kon ontvangen. Maria gaf mij de boodschap van ware liefde en hoe dit voor iedereen te bereiken was, achteraf eigenlijk een ondergraving van wat de Heilige Kerk als instituut voorstond. Doordat ik mijn diepe gelovige belevingen zonder poespas of betweterigheid naar buiten bracht, kon het beleven van een wonder alleen maar met verbazing worden gezien. Dit in tegenstelling tot wat moedige vrouwen eerder hadden gedaan en dit met de dood moesten bekopen. Van een kind was niets te vrezen, maar het kind dat ik was werd geïnspireerd met de hoogste geest Gods en hiertegen was immers niets in te brengen. Alles was zuiver, geen woord gelogen en niets tegen in te brengen, alle mensen werden geraakt in hun hart en het meest zuivere in elk mens werd aangesproken. Toen later de consequenties steeds duidelijker werden, werd het steeds moeilijker in mijn zuiverheid te blijven. Oneerlijke praktijken kon ik moeilijk hanteren en daarom trok ik mij in het dagelijks leven steeds meer terug. Dan kon ik in de bergen weer met behulp van Maria mijn zuiverheid ervaren en als het nodig was weer naar de mensen brengen. In een wereld zonder liefde de boodschap brengen van de ware liefde waar het om gaat is onmogelijk als die wereld er niet klaar voor is. Dan zijn er een aantal getrouwen die deze waarheid ook weten, maar zo is het in het leven niet te leven. Het gaat hierbij niet om aandacht vragen en krijgen, maar om een wezenlijk verzet tegen de overgave aan God die van de mens wordt gevraagd. Dit kan wel voor even, het voelen en het weten, maar werkelijk het leven in dienst stellen van dit geloven kan nog steeds amper in de wereld. In kloostergemeenschappen mag deze godsvruchtige beleving er zijn, maar zelfs hier is het ervaren van het goddelijke vaak problematisch. Dat ik uitverkoren was, was voor velen niet te begrijpen en dan wordt hier een soort verlangen en willen als jalousie bevoeld. Het uitverkoren zijn was voor mij eerder zwaar dan plezierig, mijn diepe devotie waardoor ik het intense geluk en de diepe liefde en verbondenheid ervoer stond daar los van. Deze devotie was er voor mij als kind, me gedragen voelen in liefde en geluk, ondanks de armoede die ik ook niet als zodanig heb ervaren. Juist die verbondenheid werd door alle wantrouwen alsof het er niet mocht zijn, zwaar op de proef gesteld en trok een sterke wissel op mijn gelukkige belevingen.

Mijn opdracht was het naar buiten te brengen en die opdracht heb ik volbracht, nu nog zijn de mensen te begeistere met het wonder dat Maria's verschijning teweeg heeft gebracht.

2.

In diep vertrouwen wist ik wat de waarheid was van binnenuit en dat ik deze waarheid uit moest spreken. Het klopte altijd als ik iets gezegd had en toch werd het bestreden, dat was moeilijk te accepteren. Me te moeten verdedigen tegenover mensen die de echte waarheid niet wilden horen en mij daarbij beledigden alsof ik niet deugde. Dat is een eigenschap die veel mensen bleken te hebben, wat ze zelf niet begrepen of wilden begrijpen bij mij te veroordelen als verzinsels of onwaarheid spreken. Dat mijn kennis zo zuiver en groot was wekte aanvankelijk verbazing en daarna riep het afgunst, beter weten en veroordeling op. Terwijl het eerst nog om eenvoudige zaken ging als geloven in een verschijning en vertellen wat Maria had gezegd. Hierin was nog geen enkele kritiek op de moraal van die tijd, maar dit werd al verworpen als zijnde verzinsels, omdat dit het ego van toen feilloos doorprikte. Alle hoge heren die alles dachten te weten werden door een kind van hun troon gestoten door het contact dat zij met het hogere had, waar zij zich altijd op beriepen.

Achteraf realiseerde ik me pas wat dit voor hen betekend heeft, hoe ze een draai aan hun onwetendheid moesten geven om hun waardigheid te kunnen behouden als gezagsdragers en vertegenwoordiger van God op aarde. Het ego is in de loop der eeuwen alleen maar gegroeid en het is nog altijd moeilijk om de eigen waarheid in liefde en overgave te onderzoeken. Vaak wordt het als motie van wantrouwen ervaren en als angst het niet goed te doen of om het gezag te ondermijnen. Van een eenvoudig kind als ik was viel niets te vrezen en daarom moest dit indertijd ook zo geschieden. Het pure en zuivere moest een plaats veroveren en in de harten van de mensen mogen indalen, als een kind zijn zoals in de Bijbel stond.

Wel is het duidelijk geworden dat de echte waarheid van binnenuit een plaats kan innemen sinds Maria mij instrueerde hierover. Dat iedereen in de ogen van de Vader gelijk is en liefde mag ontvangen, dat de liefde voor iedereen geldt. Om mij heen zag ik wat er gebeurde, de mensen die geraakt werden en de mensen die niet geraakt wilden worden. Daarin was en is de mens nog steeds vrij, de keuze is aan de mens welke waarheid er wordt nageleefd. Het zachte, liefdevolle tegenover het verdedigende, oorlogsgeweld in het klein of in het groot is immers in elk mens aanwezig. Vaak is het een wisselend innerlijk, bij het bidden voor het slapengaan is er de liefdevolle overgave en overdag in het dagelijks leven is er de harde realiteit van overleven en zich waar maken. Mijn boodschap van liefde en mededogen om de harten van de mensen te bereiken kon ook zomaar niet worden begrepen en uitgevoerd, daarvoor moest er eerst de verwondering en het geraakt worden in het innerlijk zijn. Dat elk mens een innerlijk beleven had was er tot dan toe niet voor alle mensen, er werd voor de godsvruchtigheid en het innerlijk beleven bij een specialist die de priester was en de kerk te rade gegaan. Dat aan een kind dit weten werd geopenbaard en elk mens dit kon bevatten, omdat alle mensen als kinderen mogen zijn, was een nieuw weten. Voor God de Vader was het immers altijd al een "Laat de kinderen tot mij komen" en dit ging dan over de puurheid en zuiverheid dat voor elk kind is weggelegd en niet eerst verdiend hoeft te worden. Dit was een ommekeer, ongedoopte kinderen mochten nooit in gewijde grond mogen worden begraven, dit soort zaken kwamen opeens op de helling te staan. Wanneer de mens in oorsprong puur en zuiver is, kan een kind dopen en de godsvruchtigheid die door de kerk wordt gepredikt wel bijdragen aan een goed verloop, maar is dus niet noodzakelijk. Als eenvoudig kind heb ik veel aangericht door de verschijning van Maria in de openbaarheid te brengen en een liefdevolle leefwijze voor te staan.

De stenen zijn letterlijk en figuurlijk hierdoor aan het rollen gegaan.

3.

Als zuster kon ik in mijn leven liefde geven en erbarmen tonen aan de behoeftige en de zieke die dat nodig hadden. Dit gaf mij veel voldoening en hierin kon ik het mededogen ervaren en uitdragen wat ik in mij voelde. Het was als ware het als een Sacrament waarin ook de berusting en innerlijke vrede tot stand mag komen. Dat is de werking die uitgaat van alles wat heilig is, geëerd wordt en gevoeld, al is het met pijn er is dan overgave aan het goddelijke.

Dit werk stond in schril contrast met de aardse werkelijkheid, het aangedane leed en het onrecht. Daar had ik vanuit mijn bredere visie door mijn contacten met Maria zicht op en dit onrecht moest ik vaak uitspreken. De moed hiervoor benodigd kreeg ik als ik de opdracht aanvaardde, maar telkens weer voelden deze wereldlijke taken loodzwaar en amper te volbrengen. Door mijn geloof in de Vader, het vertrouwen in Maria kon ik mijzelf in de kracht brengen om gehoord te worden: ik hoefde alleen maar te spreken vanuit zuiverheid en niet te beleren. Daarvoor was ik zelf niet geleerd genoeg, de wijsheid die Maria mij deed spreken was van een andere orde, daar hoefde ik alleen maar mee te werken. De zwaarte van een andere wijsheid die overkoepelend is, is niet de eigen waarheid. Mijn eigen waarheid niet zeggen was moeilijk, het onrecht mij vaak aangedaan en het twijfelen aan mijn zuiverheid heeft me erg pijnlijk geraakt. Toch was het geen enkel probleem om mijn godsvruchtigheid te blijven betrachten en naar Maria te luisteren als er een opdracht was. Dan wist ik immers van bovenuit geïnspireerd dat dit moest gebeuren en dat ik beschermd en geholpen werd. Het waren meestal niet eens mijn woorden, Maria sprak door mij en ik hoefde de zinnen niet te vormen. Mijn zuiverheid bleef in het diepe geloof en vertrouwen, me bewust van de diepere hogere betekenis van mijn woorden, die er gezegd werd. Uitschakelen van mijn eigen gedachten was noodzakelijk om me niet te verliezen in tranen en verdriet over zoveel onrecht wat mij en veel mensen werd aangedaan in die tijd.

Mijn doel bereikte ik door de vasthoudendheid en de herhaling van wat Maria vertelde en uiteindelijk werd er aan het verzoek voldaan. De mensen konden in de processie gaan, hun geloof belijden en op de voorspraak van Maria mocht een beroep worden gedaan. De goddelijke Vader stond zo ver van de mensen af indertijd en de zachte energie van Maria ontbeerde de mensheid. Alles stond zozeer in het teken van overleven op een nietsontziende manier, de liefdevolheid in de harten van de mensen was verdwenen. Door deze verschijningen is het wonder van de verwarming van de harten geschied, alles in de mens mocht stromen zoals uit het gesteente het water te voorschijn mocht komen. Deze zichtbare zaken waren een ondersteuning van wat Maria de mensen liet voelen, het gezang van tegenwoordig is met de devotie en de krachtige aarde energie een soort replica hiervan. Veel mensen worden beroerd in hun hart en gaan gesterkt weer van de plek waar Maria verscheen.

Dat is het diepere gevoel van de plek die nu weer wordt overschaduwd door het aan afgoderij grenzende uitbuiten van wat een lichtje en gezang doen. Dit tot normale proporties terugbrengen zal weer veel andere mensen tot liefde en overgave door Maria brengen.

4.

In de loop der jaren is het beeld veranderd van wat er is gebeurd in de kracht die indertijd is aangetoond. De devotie is gebleven, maar allerlei bijfacetten hebben de overhand gekregen in waar het werkelijk om draait. Er zijn goede en minder goede uitwassen gekomen. Het water heeft en kracht toegedicht gekregen die ver buiten de proporties is, er worden emmers en liters gebruikt om effect te krijgen. Afdwingen is hier niet het goede woord, maar het is verworden tot hoe meer hoe beter en dit komt de energie, de devotie die van de plaats uitgaat, niet ten goede.

Door de vele gezangen wordt de lucht, de aarde en elk mens geraakt, dat is waar het uiteindelijk omgaat. Het heilzame water draagt bij tot een genezende werking, maar het komt er op aan dat de mens toestaat in devotie dat het goede hem verandert in wie hij werkelijk is en wil zijn van binnen uit. Door het water worden de pijnlijke stoffelijke belemmeringen verwijderd, de mens wordt als het ware opgeschoond. In diepe devotie loslaten, afwassen wat hem niet meer dient als ballast. De trillingen in de lucht, het gezamenlijke gezang helpt alle ballast los te trillen en in zuivere afstemming te komen met alles wat de mens omringt. Het licht draagt bij tot zuivering van de donkere delen, alles wat in het donker is wordt dan licht, verlicht. Dit is een heling op verschillende niveaus en voor elk mens te voelen en te ondergaan, helende baden zijn hierbij ondersteunend, kerkbezoek ter bezinning eveneens. Al deze heilzame werkingen kunnen de mens tot grotere liefde voor zichzelf en andere mensen brengen, dat is waar het om begonnen is.

De ware boodschap van liefde was om dit mogelijk te maken in de donkere tijden waarin ik leefde. Er was zo weinig vreugdevols en in de kerken werd het schuldige, onvolwaardige van de mens erg onderstreept. Door in processie te gaan en te bewegen, te zingen en licht uit te dragen kon de mens zich van binnenuit beter verbinden met de goddelijke kern in zichzelf. Daarbij was de liefdevolle kracht van Maria altijd voelbaar en werden veel mensen naar lichaam en ziel geheeld. Deze wonderen begonnen op zichzelf te staan als ware het dat deze lichamelijke heling het doel was. Veel mensen mogen en worden geheeld als ze God via Maria weer omarmen en hun leven weer godsvruchtig gaan leven. De mogelijkheid om dit te doen werd nu vergroot en dan op een verblijdende wijze in direct contact met het goddelijke. Los van de aanraking van de priesters kon dit gebeuren, de mens koos er zelf voor geheeld te willen worden. Het geloof in God en door de voorspraak van Maria waren er ongekende mogelijkheden waarin de mens zijn mens- zijn grootser mocht ervaren.

De huidige tijd vraagt een andere heling, niet meer vanuit het primitieve geloven op een beter, gezonder leven: nu is het juist het mysterie wat de mensen aantrekt. Als mens opgenomen te worden in gezang en gebed met de ervaring en de enorme rustgevende, verlichtende werking die hiervan uitgaat. Het oude ritueel heeft niet meer zozeer een functie, behalve dan als ritueel, dit is het oproepen van de eeuwenoude saamhorigheid bij het beleven van dit ritueel.

5.

In mijn tijd was de mens veel meer gelaten dan tegenwoordig, wat er gebeurde overkwam hem min of meer. De keuze voor goed en kwaad was er nauwelijks, als het goed ging en de mens tevreden was, was er vrede in zijn hart: het was zoals het was. Als alles tegenzat, er honger, dorst, verdriet en tegenslag was kon hij dit niet hanteren en dan kwamen alle instinctieve driften boven. Daarbij ging het niet zozeer om het kwetsen van een ander, maar het geen raad weten met het zelf. Toch was dat het kwaad wat in de kerken bedoeld werd en waar de mens niet mee overweg kon. Door het zich schuldig laten voelen heeft dit de mens geholpen zijn eigen doen en laten te bekijken en heeft hij geleerd zich te beheersen. Het door mijn schuld is nu op een andere manier van toepassing op de mensen.

Elk mens weet van binnenuit wat goed is en wat niet goed is, het echte kwaad zit niet in de mens zelf, maar komt tevoorschijn in een nietsontziende vaak driftige onmacht. Dan heeft de donkere schaduwkant van de mens de overhand en laat hij zich leiden door zijn driften of zijn ego. Het verschil met vroeger is dat de mens nu inmiddels weet heeft van goed en kwaad, en het boze via zijn ego kan vormgeven. Snode plannen smeden om iemand op slinkse wijze te pakken te nemen is van hetzelfde kaliber als iemand in blinde woede doodslaan. In het rechtssysteem wordt nog steeds een lichtere straf gegeven als het om haat gaat die omgeslagen is vanuit liefde. De drift wordt minder zwaar gestraft dan een moord met voorbedachten rade voor eigen gewin.

Het schuldig voelen voor de mens die dit niet meer in zich heeft, wil zich niet meer als kwaadwillig zien en schuld belijden. Zelfinzicht, zich beheersen en reflecteren op het eigen gedrag is in de loop der eeuwen gegroeid en mag verwacht worden van een mens in de twintigste eeuw. Waar de mens wel op aan te spreken is en waar hij deel aan is, is de armen het eten uit de mond te houden. Waar vroeger de bedeling er voor alle mensen was die in de betreffende gemeenschap woonde is de hele wereld nu waar het om gaat. De eigenbelangen en verdiensten komen wel uit de hele wereld, maar er wordt niet voor de hele wereld verantwoordelijkheid gedragen. Belangen als winst worden volop behartigd, maar door van de grondstoffen te profiteren wordt de energie weggehaald en niet teruggegeven aan de mensen die in honger leven. Bij grote natuurrampen proberen de mensen met giften te helpen, maar dit is niet waar het om gaat. De kerken stuurden vroeger de verkondigers van het geloof, maar de missionarissen waren wel vanuit hun hart de mensen in de arme landen terwille.

Wat er nu aan ontbreekt, is dat de machthebbers niet vanuit hun hart leven, maar vanuit hun eigenbelang mensen uitbuiten. Vanuit gezag worden mensen nog steeds uit hun woonplaats verdreven, worden bossen en leefomgevingen vernield ten behoeve van de exploitatie andere belangen. Het hoogste belang is het welzijn van alle mensen op aarde, de grond, de grondstoffen of de winst zijn bijkomstigheden. De arme mens wordt evenals in mijn tijd nog steeds tekort gedaan, de armoede die ik heb ervaren is er nog steeds volop en dat terwijl de mens zich beter ontwikkeld waant.

Ook dit moet allemaal verdwijnen voordat alle mensen in vrede met elkaar kunnen leven, ieder mens verdient het om voldoende te kunnen eten en in veiligheid te kunnen leven. Pas dan kan de liefde uit alle harten zich verenigen in wat God voorstaat met de aarde en tot zolang is de mens nog Hem verschuldigd dit te verwerkelijken in een "Bouw Mij een Huis op aarde".

6.

Veel is er niet veranderd in de harten van de mensen, elk mens dorst nog steeds naar liefde. Zelf heb ik de goddelijke liefde mogen ervaren door mijn totale overgave en toewijding tot het mysterie van het geloof. Weten dat ik God de Vader tot me kon nemen in de eucharistie had een enorme betekenis voor mij, daardoor voelde ik me helemaal opgenomen als kind van God. De verschijningen waren daarom voor mij zoals ze waren, in deze diepe devotie was Maria gevoelsmatig dichtbij en om mee te praten en tot te bidden. Toen ze verscheen wist ik ook meteen dat zij het was en niemand kon me daarvan afhelpen, overtuigen dat het mijn verbeelding was. De woorden die ik erna sprak waren ook duidelijk niet die van een simpel bergkind en dat moest worden begrepen.

Tot dan toe konden alleen hoge heren godervaringen beleven, dus was wat er gebeurde bedreigend voor de kerk. Door deze enorme consequenties die ik niet eens begreep heb ik me vaak afgewezen, vernederd en gekwetst gevoeld. Wetend dat ik Maria's woorden sprak en hoe deze bijna als godslasterlijk werden geduid, was wat me het meeste kwetste. Daar heb ik me vaak onzeker door gevoeld, maar mijn opdracht en te vervullen was belangrijker voor mij. De hogere macht van Maria was voor de priesters moeilijk te accepteren, vooral omdat alles van een eenvoud was waar ze niet omheen konden. Bovendien vervolgde ik wat er vanaf het begin was aangegeven zonder twijfel en in diep geloof, Maria waakte immers over mij en stond me bij in mijn bange uren.

Nog steeds is aan de orde dat de Maria- energie in diepe devotie ervaren kan worden, mijn voorgaan hierin heeft het pad vrij gemaakt voor anderen om te volgen. De kracht van Maria is zo groot en liefdevol dichtbij op de aarde, dat iedereen er door geraakt kan worden als hij wil. Het verbinden mag voorafgegaan worden door een samengestelde processie van allerlei gezindten om hiertoe te kunnen komen. Het is een voorbereiding om in de devotie, de overgave via Maria tot het Heilige Kruis en God de Vader te komen. Zomaar in het drukke bestaan van alledag wordt dit niet tot stand gebracht omdat daar over het algemeen geen afstemming is met het goddelijke. Wat in de Mariabeelden erna tot stand is gebracht is wonderlijk, de werkelijke Maria- kracht kan worden gevoeld in de beeltenissen. Diepe inkeer en werkelijke overgave zijn hiervoor een voorwaarde en het is de mensen mogelijk gemaakt al het wereldse en het zondige vooraf af te wassen in de baden. Heden ten dage zijn er allerlei baden waar men zich kan verfrissen of vertoeven en elk bad brengt een verfrissend, schoongewassen gevoel teweeg. Dit is slechts een aftreksel van wat baden in de Jordaan om gedoopt te worden of met intentie voor Maria baden als een nieuw geboorte gevoel is.

Wanneer Maria wordt aangeroepen in devotie, hetzij uit vreugde, verdriet of uit pure verbinding met het goddelijke, dan is haar liefdevolle, meedogende kracht voelbaar. Niemand wordt uitgesloten van de goddelijke liefde, Maria helpt om dit te ervaren. Dit kan overal op aarde, niet alleen in kerken, maar in de harten van alle mensen. Maria's hulp in zware tijden vragen, geeft verlichting van het lijden, het dragen van het lijden wordt verzacht. Deze wonderbare kracht is op de aarde en door iedereen te gebruiken die erin gelooft. Om het te leren, de eerste ervaring met het wezenlijke van Maria is een bedevaart een goede mogelijkheid.

Niet het water uit de bron verspreidt de liefde en heling, maar het straalt uit de harten van de mensen die deze liefdevolle kracht hebben ervaren. Deze devotie wordt vaak snel weer vergeten, als niet echt gezien, maar dat is waar het werkelijk om gaat. De liefde ervaren en deze liefde uitdragen in de wereld is waar het om gaat, zodat iedereen liefde wordt en kan zijn.

7.

De Maria- kracht die in Lourdes gevoeld kon worden was van een tederheid die de meeste harten niet kon beroeren. Alle harten waren nog verhard en vrouwelijke liefdevolle energie was onbekend. De strijd die vrouwen altijd moesten voeren had ook hen verhard, in hun binnenste wisten ze wel van dit zachte gevoel. Bij het kijken en zorgen voor wat klein was kwam de tederheid naar boven bij de meeste vrouwen, maar ook hier voerde vaak stoere mannelijkheid de boventoon. Daarin mocht verandering komen en vooral mannen die veel vrouwelijkheid in zich hadden, werden door deze liefdesenergie geraakt.

Zo kon het gebeuren dat geen twee mensen dezelfde oordelen hadden over de verschijningen en dus kon er geen eenduidigheid komen. Dat was achteraf precies de bedoeling, zo kon de Maria- kracht steeds meer mensen raken en in twijfel over de juistheid van het wonder van de verschijning brengen. Door nog eens te kijken en zich hierdoor open te stellen kon de liefdeskracht verder inwerken en zijn werk doen. Alles was ook zo eenvoudig geënceneerd, een klein onschuldig meisje die woorden sprak van Maria en zelf de betekenis ervan niet wist. Het diepe onwankelbare vertrouwen kon niet worden gebroken, want dat is ook de kracht van Maria dat er mededogen is voor degene die niet kunnen geloven.

Deze diepe ervaringen zijn nog steeds aan de orde voor alle mensen die nog niet tot geloof zijn gekomen. Dit betekent vooral niet dat ze nog niet tot belijdend lid van een kerk zijn toegetreden, maar dat ze de liefde en verbondenheid met elkaar en alles om hen heen niet kennen. Het weten deel uit te maken van alles wat bestaat, de Goddelijkheid en de grootsheid van Al, wat is ervaren in verbondenheid vereist een enorme overgave. Geloven is geen voor de gek gehouden worden van dingen die er niet zijn, ten goede of te kwade, maar van binnen uit het goddelijke in zichzelf ervaren. Wanneer dit bestaansrecht krijgt door de keuze om deze goddelijkheid te eren en uit te dragen kan de liefde op aarde gestalte krijgen.

Als een onschuldig kind worden in vertrouwen en liefde in de wereld staan is als opgegroeid mens niet mogelijk omdat er zo veel gebeurd in een mensenleven. Van binnen zichzelf zien als goed en goddelijk, deel van een kerkgemeenschap of gewoon in de goedheid en zuiverheid van het zelf geloven is waar het om gaat. De Maria- energie is in elk mens, wanneer de mens dit tegenkomt gaat het resoneren en zich verbreiden, het helpt de mensen in liefde te komen. Dit is nog niet voor elk mens weggelegd, overgave hoeft ook niet ineens gestalte te krijgen, maar mag groeien in de harten van de mensen. Mijn overtuiging die diep geworteld was, mag tot voorbeeld dienen om trouw te blijven aan het innerlijk weten van liefde en goedheid.

In de huidige wereld voelt vanuit liefde leven nog niet veilig, er zal nog veel opgeruimd moeten worden aan willen tegen beter weten in.

8.

In de wereld is een luchtigheid, nonchalance die er vroeger niet was, een houding alsof alles vanzelf gaat en de mens alles aankan. Dat dat niet altijd zo is en maar de buitenkant laat zien is even niet aan de orde.

Vroeger was het leven zwaar, leven voelde niet licht, er waren veel zorgen, kommer en verdriet: er was honger en veel minder bedeelden. Als er niet gewerkt kon worden door ziekte, een handicap of een ongeluk, dan werd er geen geld verdiend en dan was er niet te eten. Dat kwam er uiteindelijk wel door anderen, de charitas en de oudste kinderen die jong gingen werken. De mensen, gezinnen waren erg afhankelijk van de goedkeuring van de kerk, want in nood kon daar een beroep op gedaan worden. Deze afhankelijkheid gaf naast het zware werk dat verricht werd voor een appel en een ei, maar nauwelijks een eigen levensinvulling. Als de magen gevuld waren was iedereen gelukkig en bad tot God dat er te eten zou komen voor de volgende dag. Kinderen werden ook in deze dankbaarheid opgevoed, bepaald eten niet lusten kwam niet voor.

Er was een groot verschil tussen armen en rijken, zo was dat nu eenmaal en de kerk nam een tussenpositie in waarbij de priesters ook een afhankelijkheid hadden naar de rijken. Toch waren er veel priesters die het werkelijk om het heil van de parochianen te doen was en zich volledig inzetten om alle nood te lenigen. Het kwam er op neer dat de priesters de mensen aanspoorden te delen wat ze hadden en dankbaar te zijn.

Daar hoeft je tegenwoordig niet meer mee aan te komen, iedereen denkt dat hijzelf het beste weet wat goed voor hem is, er is een enorme emancipatie geweest. Toch gaf deze bescherming, een beroep op een ander kunnen doen en het altijd helpen en geholpen worden, een saamhorige verbondenheid tussen de mensen. Daar was een bepaald soort genegenheid die je wel als liefde kan zien, een rechtvaardigheid waaraan iedereen zich te houden had. Buitenbeentjes waren er ook en daar was ik er een van, niet uit beter weten, maar anders en onbegrijpelijk voor de meeste mensen. Nu zijn er amper buitenbeentjes die inde maatschappij onbegrepen en slechts geduld worden, de individualiteit viert hoogtij en alle mensen en gezinnen staan eigenlijk op zichzelf. Wanneer zich nu iets voordoet waarbij iedereen zou moeten helpen is er wel deze saamhorigheid en later vervlakt dit weer. Als er iemand te water raakt en dreigt te verdrinken is er een gezamenlijke zorg, maar als de drenkeling op het droge is en de rimpeling in het water is verdwenen, vervolgen de omstanders hun eigen weg.

Dan is er even het gevoel van betrokkenheid geweest, wat de mens zo nodig heeft: kunnen bijstaan en helpen geeft innerlijke vreugde. Het bekommeren om een ander mag vanuit het hart in liefde bijstaan zijn en niet zoals het nu zo vaak is ieder voor zich. Samen delen van de aardse zorgen, de geneugten, bekommeren om het lot van een ander hoort bij mensen, daar varen ze wel bij. Niet door betutteling en beter weten voor de ander, maar door oprechte deelneming aan het welzijn van de ander. Doen alsof de mens niet geraakt wordt in zijn hart is een groothouden wat door andere mensen wel gezien wordt, maar na het constateren houdt het op. Dan is er juist de mogelijkheid er voor de ander te zijn, te delen in het wel en wee. Troosten, vasthouden en een luisterend oor zijn broodnodig voor de mensen om te komen tot geluk in zichzelf. Alleen gaat dit veel moeilijker en gedeelde smart is halve smart.

Ten geleide de vertellingen geven weer wat er eeuwen geleden geschiedde, de overeenkomsten met de huidige tijd zijn aan de orde gesteld. De leringen die hieruit kunnen worden getrokken zijn dat de mens diep in zich zijn godzijn weet, ervaart en gevoelig is voor de stralende Maria- krachten in en om hem heen. Deze zijn lang miskend en golden eeuwenlang als gevaarlijk, misdadig, achterbaks en verleidelijk. Onterecht is deze vrouwelijke kracht toegeschreven aan het boze, terwijl het slechts de tegenpool is van het mannelijke. Waar het mannelijke is, is het vrouwelijke om alles compleet te maken. Als yin en yang, zonder het een niet de ervaring van het andere, het een maakt het ander zichtbaar, bewust en in de volheid aanwezig.

Op aarde waren de mannelijk krachten die alles in het gareel moesten brengen en houden lang de overheersende krachten en ook de vertegenwoordigende kracht van God op aarde. God de vader had daarbij ook nog een strenge, straffende, maar rechtvaardige rol gekregen die met zijn lijdende zoon Jezus voor de mensen een voorbeeld was. Elk mens had zich hieraan te onderwerpen en deze krachten te ervaren als zijnde de meest hoge kracht die er was op aarde om tot verheerlijking te komen. Altijd was daar in de schaduw ook nog de Maria- kracht die nog enige troost bracht in donkere tijden. In de religie kon de moeder van Jezus niet worden weggewerkt, maar had bestaansrecht als vrouw en vrouwen hadden ook deze liefdevolheid die er bij de meeste mannen niet was. Langzaamaan is de Maria- kracht gaan zegevieren, duizenden mensen willen deze liefde ervaren in diverse bedevaartsoorden: de wereld kan niet er omheen dat dit liefde is. Het heeft zich inmiddels over de wereld verspreid en nu kan de liefde compleet worden. Zowel de mannelijke, vaderlijke, onstuimige liefde als de vrouwelijke, moederlijke en verleidelijke liefde mag er zijn. Het intellect van zowel het mannelijke als het vrouwelijke heeft inmiddels een volwaardige plaats gekregen, al moet dit nog meer in de vorm komen.

Tegen alles in het leven mag vanuit verschillende kanten worden gekeken, een kei in rekenen of een kei in taal zijn, het maakt niet zoveel uit. Een huis kunnen bouwen of inrichten, het is allemaal om het even en het gaat om de combinatie die het compleet maakt. De waardebepaling van minder of beter mag verdwijnen, dat is oud en was in vroeger tijden nodig om het leven op aarde aan te kunnen. Nog steeds is op zee een kapitein op het schip de baas die bepaalt waar het schip heengaat, maar zonder stuurman komt hij niet waar hij wezen wil. Dit kan een man of een vrouw zijn, er gaan vele wegen naar Rome en de weg is het middel om te komen naar het doel.

Wanneer de liefdevolheid in de wereld mag zijn, het zachte vrouwelijke mededogen van de vrouwelijke krachten, kan het leven zijn voleinding beginnen. De krachtige mannelijke stroom van energie mag de verwerkelijking van alle idealen neerzetten.

Bouwen aan een wereld waarin alles er is, geaccepteerd wordt in respect en liefde is waar het leven op aarde naar toe gaat, om in die eenheid tot vervulling, tot God en een met het Allerhoogste te komen. Dat kan alleen als alle sluiers van beter weten, willen vanuit het ego los gelaten worden en er een overgave is aan Al, dat is. In nederigheid zijn steentje bijdragen geeft in gezamenlijkheid het bouwen van een tempel, Gods Huis op aarde, waar elk mens zijn goddelijkheid mag zijn, ervaren en neerzetten. Dit zal nog een proces van eeuwen beslaan en op de weg ernaar toe zullen nog veel struikelblokken zijn voordat een ieder volmaakt is. Samen in liefde deze weg gaan is bouwen aan een nieuwe wereld, een hemel op aarde.